

Albina

Revista Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străln. pe an Lei 8
 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvîntul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garbovicănu

G. Coșbuc

J. Otescu

P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel

G. Adamescu

V. S. Moga

N. Nicolaescu

Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Țască.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, Proclamarea Independenței (10 Maiu 1877). — *Ion Kalinderu*, Obiceiuri ale societății înalte române pe timpul lui Pliniu cel tiner. — *Petru Roseth Bălănescu*, Despre albinărit. — *Petru Răzeanu*, Războiul Ruso-Romano-Turc. — *Ion E. Mihăescu*, Cultura legumelor și a pomilor fructiferi. — *Rădulescu-Niger*, Teatru sătesc, (De pe urma beției). — *V. S. Moga*, Cronica agricolă și economică. — *Irimia Popescu*, Corespondența medicală. — *Pr. I. Popescu*, Un dar. — De la sate. — Tragerea loteriei corpului didactic din Bacău. — Informațiuni. — Bibliografii. Mulțumiri. — Contra furnicilor la pom. — O rețetă de cremă de vanilie — Văruiul trunchiului pomilor.

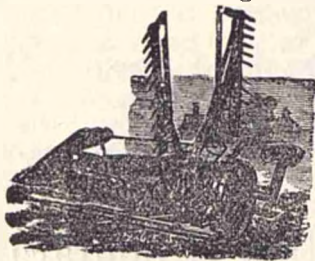
Ilustrațiuni: Triclinium din Pompei cu paturi și masă de zidărie. — Cească de argint. — O cină. (După o pictură din Pompei). — Regele Carol în inspecție la reduta Grivița. — Luarea Smărdanului. — Monumentul comemorativ al Împăratului Alexandru II, la Chișineu.

SOCIETATE IN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

Bucuresci

Strada Smârdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-lor agricultori *mașine și unelte agricole și industriale,*

de ori-ce fel, s. e.; Locomobile, Treerătore, Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)“, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le represintă, și în condițiuni cât se pôte de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog ilustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoșe.

Garanție pentru material solid și buna funcțiune.

Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci.

PUBLICAȚIUNE

La 7 Maiu orele 10 a. m. se va ține a 5-a licitație la Eforie, pentru untura de porc, necesară depositelor în exercițiul 1902 — 1903.

Doritorii vor prezenta oferte sigilate însoțite de o garanție provisorie de 500 lei, iar garanția definitivă va fi de 1.000 lei.

La 8 Maiu orele 10 a. m. se va ține a 3-a licitație la Eforie, pentru materialul de cusătorie (marchitanie) necesară depositului în exercițiul 1902 — 1903. Ofertele vor fi sigilate și însoțite de o garanție provisorie de 150 lei, iar garanția definitivă va fi de 300 lei.

La 9 Maiu, orele 10 a. m., se va ține a 5-a licitație la Eforie, pentru săpunul ordinar și seul topit de ôie, necesar depositului în exercițiul 1902 — 1903. Ofertele vor fi sigilate și însoțite de o garanție provisorie de 200 lei, iar garanția definitivă va fi de 400 lei.

La 20 Maiu, orele 10 a. m., se va ține a 5-a licitație la Eforie, pentru vinul alb și roșu, necesar depositului în exercițiul 1902—1903. Licitatia se ține prin oferte sigilate însoțite de o garanție provisorie de lei 1.000, iar garanția definitivă va fi de lei 2.000.

Tot la 20 Maiu, orele 3 p. m., se va ține licitație cu oferte închise la Eforie, pentru închirierea pe timp de 5 ani, cu începere de la 20 Iunie 1902 a hotelului Caraiman din Sinaia (Prahova). Nu se vor primi a concură decât acele persoane cari vor probă că au ținut în arendă hoteluri de primul rang, fie în țară fie în străinătate.

Garanția provisorie pentru admitere la licitație va fi de lei 7.500.

Condițiunile speciale, precum și ori-ce alte informațiuni, pentru toate licitațiunile de mai sus, se pot lua la serv. Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru.

Licitațiunile se vor ține conform art. 68 — 79 din legea comptabilității publice.

Din nou și cu insistență rugăm pe abonații noștri, să achite abonamentul când li se presintă chitanțele sau sunt avisați. Noi credem că e o ușurință pentru d nii abonați, de a li se cere plata chiar la domiciliu, scutindu-i ast-fel de multe neajunsuri. Și cum dejă s'a împlinit jumătatea din anul al V-lea, vom fi nevoiți a suspenda trimiterea revistei, tuturor celor ce vor neglija a'și achita abonamentul sau vor amâna plata, acolo unde s'au trimis dejă chitanțele. Costul de 5 lei este atât de mic, încât nu pôte fi nimeruî greu a'l plăti.

Administrația.

Proclamarea Independenței

10 Maiu 1877.

Mare pentru noi e ziua, când tu, Mircea, la Rovine
Ai strivit păgânătatea ce s'a prins de piept cu tine,
Peste Dunăre-avîrînd-o, iar pe morșii ei în iad!
Marî ai fost și-acele zile, când tu, vecinice Ștefane,
Ai înfrînt în multe locuri grósnicile-oștiri dușmane
Și-ai văduț pierind Turcimea ca și frunzele ce cad.

Ah, dar voi vedeai cum vine vîntu-'n unde, vine 'ntr'una
Tot mai tare, iar în urmă cum se va stîrni furtuna,
Și porni-se-va potopul cel a tóte 'necător!
Cine să ne fie scutul într'o vreme-așa de-amară,
Cui să cerem ajutorul pentru neam și pentru țară,
Și al cui vei fi prin vécuri, românescule popor?

Și-a venit în urma voastră și furtună 'ntăritată
Și potopul larg! Iar mila Celui vecinic câte-odată
Chiar de ne 'nălță pe-o clipă câte-un Domn viteaz pe tron,
Noi eram ca rîndunica în Brumar, o prud'a morșii!
În zadar gemu prin aer, cu să schimbe păsul sorșii,
Spada lui Mihaiu Vitezul și-a cumplitului Ion.

Dar virtuțile străbune nu s'au stins în noi cu totul —
Oceanul ne cuprinse, însă l-am trecut cu 'notul,
Cerul ne căduse 'n creștet, însă n'am murit sub el!
Ni s'a luminat vėzduhul tot mai mult, și 'n urmă sóre
Rėsări din albe neguri, și 'ntr'o zi răsburătóre
Prin ruini găsiram mândră o corónă de oșel.

A cãntat la Plevna tunul cãntul sfînt al învierii
Precum clopotele cãntă la 'nceputul primăverii
Pe Christos mântuitorul ce se 'nălță din mormînt!
Iată ziua cea mai sfîntă, cea mai mare dintre zile!
Multă vreme-ai stat de-oparte, Duh străbun, ca și Ahile,
Dar când ai sărit în luptă, fost-ai fulger pe pămînt!

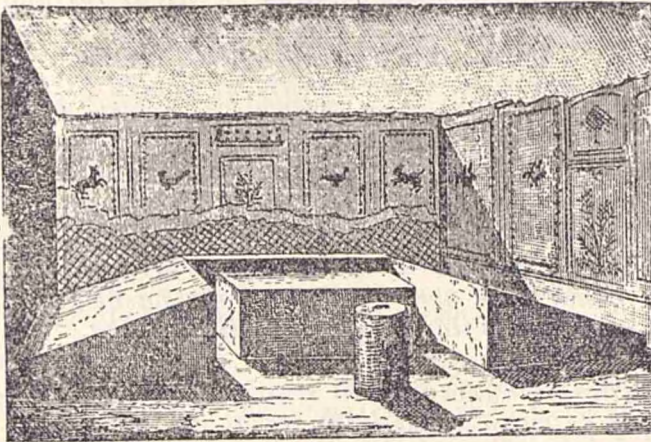
G. Coșbuc.

Obiceiuri ale societății înalte romane pe timpul lui Pliniu cel tiner (1).

Pentru paza obiceiurilor se alegea, mai ales la mesele date la serbări, un *rex convivii*, un rege al mesei. Se aduceau *arșice*, comeseții le aruncau pe rînd, și cel care făcea o anume combinațiune, era rege. El conducea conversațiunea, fixa câte cupe de vin trebuia să bea fie-care, poruncea unuia să cânte, altuia să declame versuri. Regele acesta mai organiza alte-orî loterii, cu câștiguri scumpe orî umoristice.

Gazda dădea fie-căruia locul său când intră în sala de mîncare. Cu tôte că serviciul sufrageriei se făcea de un mare număr de sclavi, comeseții veniau adesea cu câte un sclav al lor care ședeă în timpul mesei la picioarele stăpînului, ca un adevărat Tantal. Vara mai găsia în sufragerii sclavi, fete și băeți cari goniau muscele sau răcoriau pe comeseții cu eventalii.

Triclinium din Pompei cu paturî și masă de zidărie

Numele dat sufrageriei, *triclinium*, arată că era mobilată cu trei paturî, laturea a patra a sălii rămănea liberă pentru serviciu; masa ocupa mijlocul sălii. Se făceau și sufragerii mai mici, cu două paturî numai, care se numiau *biclinium*, pentru că aveau paturî numai pe două laturi. Casele mari însă, vilele falnice, aveau mai multe *triclinia* orientate așa în cât să fie și săli reci pentru vară, și săli căldurose pentru iarnă. Se făceau *triclinia* și sub bolți de viță în grădini. Paturile se numiau *lecti tricliniaries*, spre deosebire de cele de dormit, *lecti-cubiculares*. Obiceiul de a se întinde la masă pe paturî s'a introdus la Ro-

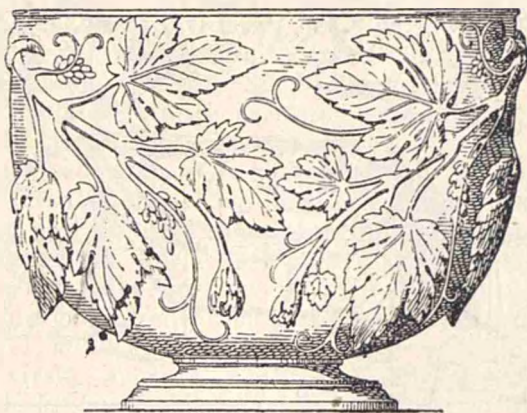
(1) Veđi No. 28 — 29 și 30.

manî după răsbóele punice. Expresiunea *apud quem cubitum ponetis* (acela la care şedî în cot — Petroniu, *Satyricon*) ajunsese să însemneze acela la care eşti invitat, iar aceea de *lectulos sternere* (a aşterne paturile) eră sinonimă cu a noastră: a aşeza masa. Paturile de sufragerie erău la început simple bănci de zidărie îmbrăcate sau acoperite cu perine. Luxul nu putea să le lase netransformate. Neron cheltui până la patru milioane de sestertii (840.000 lei) pentru paturî de sufragerie de aur şi cu macaturî scumpe. Paturile, în epoca de care vorbim, erău adesea rotunde. Sufrageriile erău pardosite cu mosaicuri reprezentând scene de masă, orî de vînătoare, orî cărnuri şi mîncări, şi ornate cu bufete.

Locurile de onóre erău *medius* şi *summus*, rezervate invitaţilor; gazda lua *imus*. Pe vremea Antoninilor se întroduseseră obiceiul feşelor de mese *mantile*. Furculiţe şi cuţite nu se vedeau pe masă şi nici nu erău de trebuinţă, pentru că toate cărnurile se tăiau în bucăţi mărunte; comesenii aveau linguri şi scobitori. S'a afirmat însă, cum că, deşi autorii nu vorbesc nicăeri de furculiţe ca de un instrument întrebuinţat la masă, Romanii totuşi ar fi avut. Săpăturile, cel puţin pentru secolul al III-lea după Chr., au constatat întrebuinţarea furculiţelor de către Romani.

Pe masă se aşedău statuete, vase murrhine, şi alte lucruri de lux, aşă cum se aşedă în zilele noastre, la mese mari, obiecte de artă numite *surtouts*.

Buletele erău încărcate cu vase şi cu argintărie. Comesenii trebuiau să admire de politeţă aceste piese, lucrute de ciselorii şi de olarii cei mai buni, sau trăgându-şi valoarea din vechimea lor, mai mult sau mai puţin autentică. Martial dăce într'o epigramă: «după ce vei admira acele ciseluri antice, vei fi nevoit

Ceaşcă de argint.

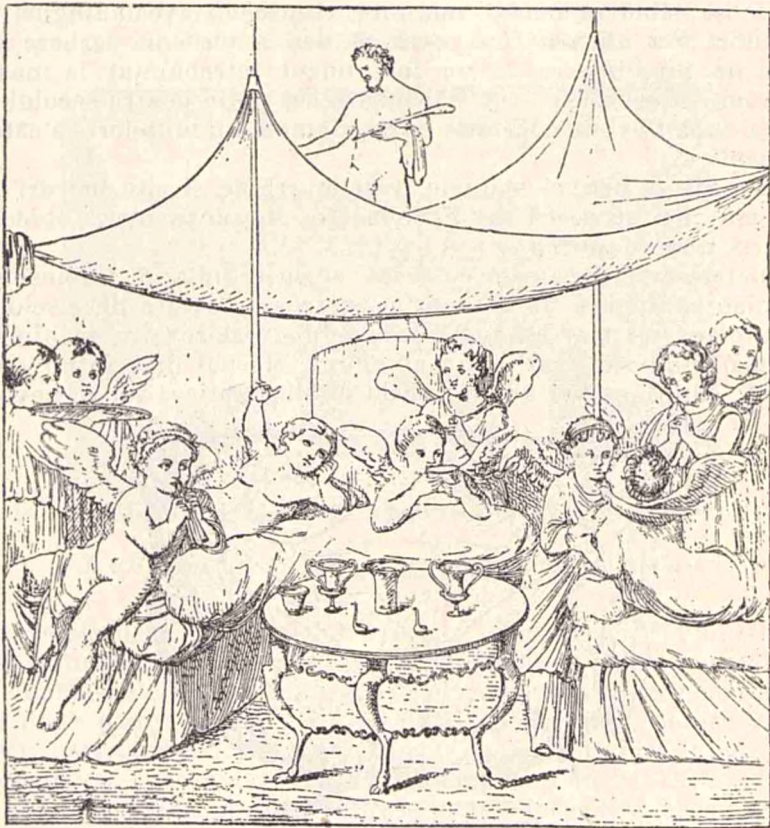
«să bei în cupa bătrînului Priam un vin de vîrsta tînărului «Astyanax».

Reproducem aci o frumoasă céscă de argint, care se află în muzeul din Neapole.

Faimosul tezaur descoperit în 1868 la Hildesheim dovedește îndestul câtă argintărie de masă aveau chiar în depărtata și nesigura Germanie, funcționarii înalți romani. Același lux arată și tezaurul de la Bosco Reale, lângă Pompei, care se află acum la Louvre din Paris. Chiar și la noi în țară un minunat vas de argint aflat în județul Doljului într-o localitate de pe lângă Dunăre, dovedește că și locuitorii cei bogați ai Daciei își plăteau luxul unei vesele de prețioase metaluri.

Vasele acestea, afară de scumpetea materiei, mai erau scumpe și prin vechimea lor, reală sau nu, de care se ținea cum vedurăm, multă seamă la vânzare, și prin arta cu care erau lucrate. Argintăria în genere, dar mai ales cea de masă, servea Romanilor și ca mijloc de capitularisare, precum reese din regula de a înscrie pe fie-care bucată greutatea sa exactă.

Iată câte-vă amănunte cu privire la o masă mare pe timpul lui Pliniu cel tînăr.

O cină. (După o pictură din Pompei).

Masa cu invitați se dădea numai seara. Mesele obișnuite ale Romanilor erau *jentaculum*, primul dejun dimineața, *pran-*

dium, prânzul pe la jumătatea zilei, și *caena*, masa cea mare, de la patru după amiază încolo. *Commisatio* să ținea și mai târziu și nu făcea parte din mesele zilnice, ca supeul la moderni. Cele mai multe ceremonii publice sau aniversare particulare se terminau cu o masă, *caena aditialis*. Invitațiunii se făceau numai la *caena*, și se trimeteau în scris, ele spuneau de obicei căși comeseții vor fi, și câte persoane poate invitatul să aducă cu dînsul, căci usul da dreptul de a veni însoțit de o *umbră*, cum se dicea.

În clasa de care ne ocupăm, cam toți erau pe rînd gazde și invitați, poftindu-se pe rînd.

În primele secole ale imperiului *caena recta*, adică corectă, coprîdea între opt și nouă servicii; în genere însă se compunea din trei intrări (*gustus*), masa propriu zisă (*caena*), desertul (*mensae secundae*). La *gustus* se servia, ca și la noi, raci și scoici. La *caena* se aduceau mîncările de rezistență cu sos de mac, sos de *garum* etc., apoi paseri, găini îngrășate, fasanii, ugere de scrofa, etc. Desertul se compunea din prăjituri și fructe. Priap fiind zeul grădinilor, presidă această parte a mesei.

Înainte de a începe să mănânce, comeseții diceau o scurtă rugăciune către zeii (Horatiu, Satira II 6. 67) și făceau libațiunii. După aceea se împărțeau corone care le țineau comeseții pe cap în tot timpul mesei. În lucrarea mea despre «Podobeles de la Romani» am vorbit pe larg despre acest obicei. Romanii credeau că toile și florile unor plante aveau puterea de a strica efectul vinului, și de a-l feri ast-fel de beție.

Adeea cădea o plode de flori din pereții sălei. Se întâmplă de asemenea că se aducea un schelet în sala de mîncare. Acest us fusese transmis de Egipteni Grecilor, și de aceștia Romanilor. În privința vinurilor, se începea cu *mulsum*, vin amestecat cu miere.

După aceea se aduceau vinurile de Alba, de Sorent, în fine Cecubul și Falernul, așa de mult cîntate de Oratiu.

Apoi venia rîndul corurilor de băeți, cari cântau poezii, sau ale sclavelor dăntătoare, dintre cari erau renumite frumoșele Gaditane, însoțite cu *crotalae*, (castaniete) cari alternau cu cîntece. Erau îmbrăcate sau drapate în vestminte lungi făcute din stoffe foarte subțiri. Bufoni, nebuni, completau serbarea; pe unii îi plictisă, alții însă ca Pliniu cel tîner, erau indulgenți cu ei. Martial, mai puțin îngăduitor, declară că pentru dînsul, masa cea mai bună este aceea la care nu se vede nici un bufon.

Cei mai mulți însă credeau că trebuiau să aibă bufoni în sala de mîncare și-i aduceau în grupuri cât se poate de asemănate ca înfățișare, vîrstă, mărime, pîr și îmbrăcăminte. Dresarea acestor sclavi de lux era încredințată unor specialiști, și o pereche de bufoni se vindeau scump. În tîrgul sclavilor de la Roma se găseau tot-deauna de cumpărare asemenea sclavi de lux, și pitici sau monștri artificiali, deformați sistematic de stăpînii lor. Se vindeau și băeți tineri, frumoși, cari serviau ca paharnici, și

comesenii îi chemaŭ ca să-și ștergă degetele cu pletele lor. (Petroniŭ-Satyricon).

Pentru slujba mesei, se țineaŭ fel de fel de sclavi, ca *archimagirus*, vătaf de bucătari, *structor*, care îngrijea de decorația mesei, *scissor*, care tăia mâncările, *praegustator*, care gusta bucatele. Aveau peste ei un *tricliniarch*, care lua poruncile stăpânului și eră răspunzător de buna întocmire a mesei.

Ospățurile mari cădeau adesea în orgii, la sfârșit când veneau flaudistele și dântătorele.

Tot-deauna la sfârșitul mesei se făceau libațiunii ȃeilor și în deosebii ȃeilor larii, și după aceea împăratului. După acest semnal de plecare, se luă rămas bun de la gazdă, se scotea haïna de masă, sclavul aducea încălțăminte, aprindea o faclă și comesenii porniau spre casă.

Invitațiunile la Impărați erau foarte căutate. Senatorii erau printre cei dintâi pe lista comesenilor. Scim din autori că aceștia erau une-orii poștiți cu soțiile lor. Martial și Statii cari făceau parte din a treia categorie de invitați, se întrecură să mulțumescă lui Domițian pentru că îi poftise la masă. Caligula află că un bogătaș din provincie plătise 200.000 de sesterții funcționarilor casei imperiale ca să-i scotă o invitațiune la bal. Nu se supără, ci vedând că se pune atâta preț pe invitațiunile lui, a doua ȃi întâlind pe acel om la o licitațiune, îi adjudecă un lucru de nimic pe suma de 200.000 sesterții și adăogă că putea să vie sêra să prânzescă la Palat, invitat de astă dată de-a dreptul de împărat.

Ion Kalinderu.

DESPRE ALBINĂRIT (1).

 iciorele dinapoii ale albinei, sunt însemnate din mai multe puncte de vedere: între tibia și metatars, au o articulațiune care se include ca un clește și servește a desprinde micii solzișori de cêră, proveniți din abdomen (vom studia mai la vale secrețiunea cerei). Matca și trântorul, neproducând cêră nu posedă acești clești.

Interesul de căpetenie este că piciorele din urmă, prin forma lor, servesc a stringe polenul și a-l aduce la stup. Metatarsul este lărgit în formă aproape pătrată, puțin convexă în amândouă părțile, și pe suprafața internă are perii puternici așezați în linii transversale. Albinele nu se întorc la stup îndată după ce a încărcat peptenii de la piciorele lor cu polen, dar trec polenul în partea cavității tibialului, menținându-l prin perii de care vorbirăm, utilizându-i ast-fel ca niște coșulețe pentru proviziunea și păstrarea polenului. O întrebare se impune aci. Cum e transportat polenul de la peptenele metatarsului, la cavitatea saŭ coșulețul ce se găsește de asupra ? Foarte ușor ! Căci metatarsul

(1) Veđi No. 23, 25.

stâng încarcă coșulețul din dreapta și vice-versa, picioarele fiind încrucișate, în timpul acestei operațiuni. Matca și trântorul nu recoltază polen, și nu posedă, deci, aceste coșulețe.

Albinele au două perechi de *aripi*, unele mai mari, așezate pe al doilea ineluș al toracelui sau mesotorax, altele mai mici pe al treilea ineluș, sau metatorax. Ele adună hrana lor sburând din flóre în flóre, bine le-a înzestrat prin urmare Dumnezeu, dându-le aripi foarte puternice. S'ar crede că o singură pereche de aripi, de o mărime egală cu cele patru care le are, ar fi îndeplinit mai bine scopul, dar, gândindu-ne, vedem că această lărgime de aripi ar fi incomodat albina când intră în celule pentru a hrăni larvele sau pentru a-și depune proviziunile.

Fie-care din aripile mari ale albinei, are o îndoitură sub latura sa dinăuntru, și latura internă a aripei mici are o serie de cârlige indoite pe deasupra: când albina sbóră, aceste cârlige se prind ca într'o copcă în îndoitura aripei superioare, și amândouă aripile nu mai forméză de cât una singură. Indată ce se opresc din sbor, aripile se desprind și își reiaú pozițiunea primă.

Un învățat german, d-l Landois, a căutat să descopere prin mijlocul tonalității sbîrniitului la albine, care este numărul vibrațiunilor aripilor și a găsit că se pôte urca la 440 vibrațiuni într'o secundă, însă această iuțelă nu ține mult și scade repede cu o pătrime. Un entomologist francez, d-l Marey, a făcut aceleași observațiuni.

Vorbirăm într'un număr precedent de *glandele salivare* ale albinei. Hrana, după ce a fost amestecată cu saliva acestor glande, sosesce la gușă, trecând prin esofag și fără a se opri în torace. Gușa servește de deposit în timpul cât recoltéză albina; pentru a scóte mierea din gușă, albina își contractéză nisce mușchi, cari apăsând pe acest organ, trimit conținutul lui în gură prin esofag. Albina póte deci, după voie, să păstreze o parte din hrană pentru a o mistui mai târziu, sau că însoțese un roiú, sau că în timpul ernei, frigul o împedică de a se despărți de cele-lalte muște pentru a merge să viziteze proviziunile din stup.

Funcțiunile stomacului și sistemul nervos al albinei sunt prea complicate pentru a le putea studia așa în trecét. Le vom lăsa la o parte, de o cam dată.

Biziitul albinelor, diferă la matcă, lucrătoare, și trântor; cea din urmă sbîrniie mult mai tare, și apiculorul deprins știe bine să deosebescă. Biziitul nu provine însă în tot-deauna din baterea repede a aripilor, și din această cauză, au dat loc la o mulțime de teorii; preotul german *Stahala* a publicat un studiu în această chestiune, dar nu-l vom reproduce, negăsindu-l tocmai corect. Sfătuiesc însă pe toți stuparii de a se deprinde cu limbajul albinelor, și mai cu osebite de a se sili să recunoscă glasul jalnic al unei colonii lipsită de matcă și care se găsește în neputință de a crește alta.

Acul, de care ne temem cu toții, este neapărat trebuincios albinelor pentru conservațiunea lor. Fără el, ómenii și animalele, pe care-î atrage așa de mult mierea, ar fi distrus deja acest insect atât de folositor.

Acul se compune din:

1). O vesiculă albicioasă, sau pungă conținând otrava; această vesiculă este așezată în abdomen, și lichidul se asemănă cu acidul formic, dar este și mai otrăvitor.

2). La ultimul ineluș din capetul abdomenului, și terminându-se în vesicula de mai sus, se găsește un fel de tēcă, despăcată în lungimea ei, și care suportă acul: albina, după voie, pōte eși sau retrage teaca înăuntrul abdomenului.

3). Acul, în realitate compus din două ace, de colōre castanie și grozav de ascuțite. Când albina înțepă, acul iese din tēcă; între amândouē acele, și de a lungul fie-căruia, este un mic șențuleț prin care intră în rană lichidul din vesicula cu otravă. Acele au nisce dințișori cu virful întors înapoi (ca la acul undiței), și din această cauză acul rămâne în rană când albina fuge, după ce a înțepat.

Dacă examinăm cu microscopul tăișul unui briciu, el ne apare gros, neregulat, cu dinți și fel de fel de creștături, așa în cât s'ar păre că nu ne-am putē servi de dînsul nici chiar pentru a sparge lemne! Tot asemenea cel mai subțire ac de cusut, ne apare prin microscop ca o vargă de fier urită, lucrată de cel din urmă țigan! Din contră, acul albinei este neted și lucios în tōte părțile sale, fără nici un defect, fără cea mai mică crepătură, și se termină printr'un virf atāt de subțire în cât nici nu-l putem vedē.

Perdēndu-și acul, albina își pierde mai în tot-deauna o parte din intestine, ceea-ce-i pricinuesce negreșit mōrtea, deosebindu-se și în această de viespe, care pōte înțepă de mai multe ori de-arândul fără a'și pune vieța în primejdie.

Se întâmplă însă ca albina să-și pōtă scōte acul, această mai ales când nu se grăbesce: ea înțepă de obicei, îndoindu-și abdomenul, înfigând acul perpendicular în rană; în sforțările ce le face pentru a scăpă, se învîrtesce împrejurul înțepăturii, dinții acului se resucesc; atunci albina scōte acul și sbōră. Dacă însă înfige acul oblic, nu-l mai pōte scōte.

Deschidēnd iarna un stup, când albinele nu ies din cauza frigului, un mare număr din ele vor ridică abdomenul, scoțēndu-și acul în semn de amenințare. Putem observa atunci, în virful acului, o fōrte mică picătură de otravă, avēnd un miros fōrte tare și pătrundētor. Tot acest miros, vara ațită albinele, când una din ele a înțepat: ele recunosc atunci că una a fost nevoită să se apere, lucru care le excitēză, și în cele mai multe cazuri, își înfig acul lângă rana făcută de cea d'întăiu albina. Vom vedē mai târziu și alte amēnunte asupra acului, când vom descrie *mânia albinelor*.

Isprăvind acum acest studiu asupra organelor albinei, care pōte n'a interesat pe unii, însă pe care-l cred folositor și trebuincios acelor cari fac apicultura seriōsă și rațională, trebuie să recunōscem că aceste insecte sunt mai presus ca ori-care altele. Prin divisiunea lor în trântori, mame fecundante, și lucrătōre sterpe; prin împărțirea lucrărilor între ele; prin obiceiurile și prin relațiunile lor cu omēii cari trag dintr'insele atatea folōse, albinele sunt înzestrate cu nisce particularități și nisce caractere pe cari nu le găsim la nici un alt insect, și cari le ridică la primul rind.

Vom examină acum deosebiriile ce există între matcă, albina lucrătōre, și trântor.

Petru Rosetti Bălănescu.

Răsboiul Ruso-Româno-Turc (1).

Tratatul din Paris prevedea că în cas când Țările Române s'ar vedea expuse la o năvălire din partea dușmanilor, ele trebuiau să dea de veste Puterilor și să ceară ajutor Porții. Dar în 1876 nu mai rămăsese nimic din acel Tratat. Eră sigur că Rușii vor declara Porții război și că vor trece prin România, și mai eră sigur că nici o Putere nu-și va împiedica a intra în țară. Guvernul român s'a încredințat despre această chiar de la început; de aceea I. C. Brătianu a fost trimis la Livadia ca să se înțeleagă cu Țarul. Aici el s'a încredințat că războiul va fi numai decăt; s'a înțeles asupra condițiilor de trecere și petrecere în țară a armatelor rusești și, în acelaș timp, a dobândit tunuri mari pentru apărarea podului de pe Siret la Barboși și a întăriturilor de la Calafat. Armata română a fost concentrată din toamna 1876 și totă iarna a străjuit linia Dunărei, întărind punctele amenințate.

Nu eră încă vorba ca România să intre în război. Rușii nici nu voiau să audă despre o cooperare a armatelor române. Așă că ar fi urmat ca România să încheie numai o Convenție de trecere a armatelor rusești, păstrând o neutralitate absolută. Asemenea Convenție s'a și făcut în 4/12 Aprilie 1877 și Camerele Române au aprobat-o. Prin acest act, Rusia se obligă, într'un chip solemn, a respecta *integritatea teritoriului român*. Turcii ne-au silit să ieșim din neutralitatea ce ne-o impusesem. Mai întâiu, în Constituțiunea dăruită de către Sultan supușilor săi, România eră trecută între țările cari făceau parte integrantă din Imperiul Otoman, ceia-ce a făcut ca guvernul român să protesteze energic. Apoi, mai nainte de a se declara războiul, Marele Vizir a trimis o notă Domnului României ca să se înțeleagă cu comandantul suprem al armatelor turcești din Bulgaria pentru apărarea țării. Un Domn al României și un Hohenzollern nu pute primii o asemenea notă nesocotită. În fine, armatele turcești erau alcătuite în mare parte din Cerkezi și Bașibuzuci sêlbateci, gata a năvăli în țară și a comite grozăvii ca în Bulgaria, România eră datoră să iea măsuri de apărare, mai ales că «monitórele» turcești de pe Dunăre puteau în ori-ce moment să prefacă porturile noastre în ruină.

Rușii au trecut Prutul cu 250.000 de ómeni comandați de către Marele druce Nicolae, fratele Țarului, pe când 60.000 intrau în Armenia sub Loris Melikof. În curs de trei luni, armatele s'au concentrat pe Dunăre până la gura Oltului. Oltenia eră păzită de către Români. În Iunie, Rușii trec Du-

(1) Veđi No. 27 și 30.

nărea și intră în Dobrogea și la jumătatea acestei luni o trec la Zimnicea și ocupă Șiștovul. Campania se anunță strălucită. Turcii aveau 100.000 de oameni în Bosnia și Herțegovina și 186.000 împrăștiați prin cetăți de la Vidin până la Silistra, cu rezerve mari la Șumla și Varna, fără o armată capabilă de a opune în centru o rezistență serioasă. După ce s'a cuprins Biela și Nicopol, Rușii înainteză spre miadă și, iaș *Tirnova*, ajung la Balcani, pun mâna pe pasul *Șipca* și general *Gurko* pune mâna pe drumurile spre *Filipoli* și valea Mariței, (5 Iulie). Europa eră îmărmurită și Anglia fôrte îngrijită.

În acelaș timp, *Melikof* cuprindea *Ardahan*, încunjură *Kars* și amenința *Erzerum*.

Turcia avu noroc de *Osman-Pașa* care comanda la Vidin. Acesta lasă în cetate o garnisonă puternică și cu restul armatei sale ocupă *Plevna* amenințând pe Ruși din drépta, pe când *Mehmet-Ali* îi strângea de aprópe din stânga și *Suleiman* alergă de la sudul Balcanilor aducând ajutore din Bosnia și Herțegovina. Marele duce *Nicolae* ordonă atacul *Plevnei*; dar Rușii au fost respinși în doué rinduri, după ce au pierdut 7.000 de oameni pe câmpul de luptă. Atunci nu mai fu vorba a înainta mai departe.

Atunci se ordonă mobilizarea încă a patru corpuri de armată și Garda Imperială fu chemată pe câmpul de răsboiu. Negreșit colosul de nord aveă încă de ajuns mijlóce de luptă; dar ajutórele aveau să sosescă târziu și, pentru moment «Turcii îi prăpădeau, «causa Creștinătăței eră pierdută». Turcii atacaú de tóte părțile: *Suleiman* atacă cu furie pe *Gurko* la pasul *Șipca*, *Mehmet-Ali* cuprindea linia *Lomulu* și *Osman* îi lovì la *Scalevitze*, unde s'a retras numai după opt atacuri (19 August).

Rușii cerură ajutorul Românilor de la începutul primejdiei și Domnitorul *Carol* se grăbi a da ordin armatei române ca să trecă Dunărea. Situațiunea eră fôrte gravă. De la începutul lui *Maiú* tunurile turcesci din Vidin și Silistra începuseră a bombardă orașele române. Aceste atacuri provocase votul Camerelor prin care se proclamă *Independența României* sfărâmându-se secularele tractate cu Turcii. Artileria română răspunse cu succes la bombardarea turcă; dar Rușii, cum am văduț, refusaú cooperarea armatei române. Când a primit telegrama Marelui-duce *Nicolae*, Domnul României și guvernul său nu au stat pe gânduri nici un minut. Armata trecu Dunărea la Zimnicea, ocupă *Nicopole* și, în curînd, mai bine de 60.000 de Români se aflară pe câmpul de luptă. Ajutor neprețuit pentru Ruși; pentru că armata română nu numai că sporiă numéru luptătorilor, dar intră însuflețită de dragostea de țară, de spiritul de disciplină și de abnegare și de simțul datoriei; eră o armată în adevér modernă, cu o armătură excelentă și o artilerie

Regele Carol în inspecție la reduta Grivița.

superi6ră celei rusesci și care aveă să uimescă lumea prin vitejia și instrucția sa militară. Acesta s'a v6dut în atacurile, puțin folosit6re, ordonate de cãtre Comandantul suprem în zilele de 30 August și de la începutul lui Octombre.

Luarea Smârdanului.

Se sciã cã Țarul hotărãse de mult a ne luã înapoi cele trei județe din *Basarabia*, care se înapoiaserã Moldovei prin Tractatul de la Paris și mulți au făcut imputări guvernului din 1877 cã s'a grăbit a veni în ajutorul Rușilor fără nici o condițiune. Aceste critici sunt nedrepte. Rușii sciãu ce condițiuni pune Domnului României: ca armata română să opereze ca un corp de sine stătător; iar *integritatea teritoriului* erã deajuns garantată prin Convențiunea din 4 Aprilie. Amestecul României în răsboiul găsisese protivnici chiar de la început; dar Domnul și cu I. Brătianu erau pentru o participare. Acum nu mai erã vreme de negociat. Nu put6 România să lase pe Ruși a fi sdrobiți pentru ca mai pe urmă, t6trul răsboiului să se transporte pe malul stâng al Dunărei. Trecerea armatei Române în Bulgaria a fost un mare act de patriotism și de prevedere politică. Ea a arătat lumii cã Româniii sunt un popor capabil a-și cuceri Independența și capabil de a o păstrã.

Petru Răscanu

Profesor universitar și inspector al inv6ț. secundar.

Contra furnicilor la pomii. Prepară apă tare de săpun, cu acesta stropesce și udă locurile, pe unde umblă furnicile, sau tulpina pomilor.

Cultura legumelor și a pomilor fructiferi (1).

Seménatul în răsadniță. După terminarea lucrărilor arătate, împărțim suprafața răsadniței în atâtea părți câte feluri de semințe voim a seména într'insa; în urmă începem seménatul care se face prin împrăsciere. Peste suprafața seménată, apăsăm cu latul unei scânduri, și apoi acoperim semințele cu un strat foarte subțire de pămînt. Dacă pămîntul e uscat, îl stropim cu apă și apoi acoperim răsadnița.

În timpul vegetării plantelor, avem grijă a le aerisi când timpul e frumos; aerisirea se face ridicând ferestrele — la început foarte puțin — și din ce în ce mai mult, potrivit cu crescerea plantelor și căldura de-afară. Plantele se udă după trebuință, ferindu-le de umedélă multă, care e mai mult vătămătore decât folositoare. Când e ger, și mai ales în timpul nopții, punem peste giamuri oblóne de scânduri, sau mai bine rogojiní de paie ori de papură, pentru ca gerul să nu străbată în răsadniță.

În sfârșit, când s'a apropiat timpul potrivit de a scóte plantele din răsadniță spre a le plantă (răsădi) la locul hotărât, ferestrele se ridică de tot, pentru ca cu chipul acesta plantele să se deprindă cu aerul liber de-afară.

Timpul seménatului și al răsăditului. Timpul pentru seménatul și pentru răsăditul plantelor pe rózore, atárnă mult, atât de la felul pămîntului, cât și de la felul plantelor. Așa de pildă, într'un pămînt ușor și cald, seménatul și răsăditul se face mai de timpuriu decât într'un pămînt umed și rece. Sunt unele plante, cum sunt : usturoiul, morcovul, cépa, etc., cari pot să suferă frigul, de aceea ast-fel de plante se pot seména mai de timpuriu (prin Martie). Unele plante, ca fasolea, castraveții, țelina, ardeul, pătlăgelele, etc., dacă se seména prea de timpuriu și într'un pămînt rece mai ales, nu reușesc, de óre-ce, semințele din cauza umidității aflate în pămînt, putredesc ușor, de aceea, ast-fel de plante se seména de regulă prin luna Aprilie, când nu mai e nici o témă de rēcélă. Dacă voim să le căpétăm mai de timpuriu, le seménam prin luna Martie în răsadniță, — iar de aci se scot și se plantéză pe rózore când au 3 — 4 foi.

Seménatul pe rózore. Pămîntul trebuie să fie ușor la lucru, adecă nici prea umed, dar nici prea uscat. Când nu bate vîntul e cel mai priincios timp de a seména semințele mici și ușore. Seménatul se face în trei feluri: prin împrăsciere, în rînduri și în cuiburi; — din acestea, seménatul în rînduri e cel mai bun. — Seménatul în rînduri se face în modul următor: avénd rózorul preparat, luăm o sfóră și o întindem de-a lungul rózorului, apoi pe lângă sfóră deschidem un șențuleț — cu códa greblei, ori a unei săpăligi, — care șențuleț să aibă o lărgime și o adăncime

(1) Veđi No. 28—29 și 30.

de 4 — 5 cm. După această, mutăm sfîra și urmăm ast-fel pînă ce s'au făcut toate șanțulețele (rîndurile) ce pot să încapă pe un rîzor. Numărul șanțulețelor și distanța între ele, depinde atît de la lățimea rîzorului, cît și de felul plantelor ce vor fi semănate. Odată șanțurile făcute, semănăm în ele semința într'un mod cît se pôte mai uniform. După semănat, acoperim semințele cu dosul greblei, batem pămîntul (îl îndesăm) cu latul unei scânduri, spre a înlesni incolțirea semințelor, apoi, dacă e nevoie, se stropesce cu apă.

Semănatul în cuiburi e cu mult mai ușor; cuiburile sunt nisce gropițe făcute cu sapa, și departe unele de altele atît cît trebuie să albă loc a se întinde planta semănată. Cuiburile pentru o mai bună regulă trebuiesc făcute tot în rînduri. Semănatul în cuiburi se face pentru acele plante cari cer a ocupa un loc mai mare în timpul creșterii lor, cum e d. ex. fasolea, bobul, castreții, cartofii, dovlecii, etc.

Scoterea plantelor din răsadniță și răsădirea lor. După ce plantele din răsadniță au ajuns a avea 3 — 4 foi, trebuiesc scose din răsadniță și răsădite la locul destinat lor. Această lucrare căutăm s'o facem într'o zi călduroasă și pe timp liniștit, dacă e cu puțință noros. Smulgem plantele din răsadniță cu cea mai mare băgare de sîmă spre a nu le rupe rădăcinile, căci prinderea lor depinde mult de-aci. Pentru a scote cu mai multă înlesnire plantele din răsadniță, udăm a puțin mai nainte pămîntul în scop de a-l înmuiă, după care apoi, cu ajutorul unui plantator (răsăditor) care se înfige în pămînt — pe lângă rădăcinii — scotem micile plante cu rădăcinile neatînse. Dacă din întâmplare, parte din ele au fost scose cu rădăcinile rupte ori sdrobite, trebuiesc aruncate ca unele ce nu se mai pot prinde.

Răsădirea plantelor se face în modul următor: cu răsăditorul, facem pe rîzore găurii adînci, atît cît trebuie să se întindă rădăcinile spre a nu se întortochiă (incovoia); găurile se fac în rînduri. În cas dacă pămîntul e uscat, e neapărată nevoie a-l uda, căci în acest cas, pe lângă că găurile nu se astupă cum s'ar astupă cînd pămîntul e uscat, dar rădăcinile plantelor găsind umezela trebuincioasă, se prind mai bine. În același timp cînd un om face găurile înainte, un altul vine pe urmă și așezînd cu băgare de sîmă rădăcinile plantelor în găuri, îndesă pămîntul pe lângă rădăcinii cu plantatorul, pe care-l înfige, în acest scop în pămînt, în mod oblic, (așa ca virful plantatorului, în pămînt, să fie mai aproape de sfîrcul rădăcinii, iar partea din afară, mai depărtată de plantă), și printr'o mișcare a răsăditorului spre plantă, strîngem pămîntul în jurul ei.

După plantare, să nu neglijăm a uda plantele cît mai des la început, asigurându-le prin această prinderea.

(Va urma).

Ión E. Mihăescu.

TEATRU SATESC (1).
DE PE URMA BEȚIEI
 (piesă în 2 acte)
 de N. RĂDULESCU-NIGER

SCENA IV.

Aceași. ÎNVĂȚĂTORUL.

ÎNVĂȚĂTORUL. (*la portiță*) Bună ziua, prietenilor.

NEAGU. (*ridicându-se*). Mulțumim d-tale... domnule învățator...

ÎNVĂȚĂTORUL. Bucuroși de vecin bun?

NEAGU. (*intimpinându-l*). Ca bucuroși de lumina albă a zilei... (*ii întinde mâna*).

ÎNVĂȚĂTORUL. (*stringându-i-o*). Sănătos? (*inaintând cu Neagu*). Eaca și moș-Glumici... (*dă mâna ou ei*). Bun găsit, lele Catrino...

CATRINA. Bun venit...

ÎNVĂȚĂTORUL. Sfătuiți? Imi pare bine că dau de dumnéta moș-Glumici. Adus-ai încă și sacul cu glumele?

GLUMICI. Uite, an-țert și s'a găurit fundul, iar acuma l'am prăpădit, din satul nostru până în ăst sat al d-vóstră... Care l'a găsi, bine nu i-a li...

ÎNVĂȚĂTORUL. (*ritând*). Firește; care ar pute rostii gluma cu hazul dumitale...?

GLUMICI. E! he!... am fost și eu odată... pe când mă îndoiam ca trestia și nu mă clintiaș din loc patru, cari nu erau din gemeni... Ađi, în locul sacului am venit c'o desagă și ce-am adus, nu mi-aș primit de bun, Neagu și lelea Catrina...

ÎNVĂȚĂTORUL. N'a fi cum-va vorba de Gligore a lui Pârvu...?

NEAGU. Eaca mi-ai fost nădrăvan, domnule învățator...

ÎNVĂȚĂTORUL. Apoi, mai eri dădu pe la mine flăcăul și-mi grăi de un foc care-l arde... Orî nu vii la inimă Gligore?

NEAGU. De, bată-l norocul... el, ca el... Numai tat'su, veđi...

ÎNVĂȚĂTORUL. De asta nu vė fie témă, neică Neagule, și dumitale, lele Catrino. Uriciósă-i metéhna lui Pârvu, din păcate, dar pentru flăcău puiș chezășie... Pe urmă, să cunósceți un lucru: Pârvu nu-i din neam bețiv; a luat mai târđiu năravul, după ce i-a ars casa...

GLUMICI. Din sperietură, vai de el...

ÎNVĂȚĂTORUL. D-ta. moș-Glumici, i-ai venit într'ajutor, i-ai făcut la loc casa... Mătușa Sanda și Gligore, de pe urma povețelor d-tale și alor nóstre, muncesc pămîntul cu rost și aș grădină de sémă...

NEAGU. D'apoi că dacă Pârvu dă pe la crășmar ostenéla lor...

ÎNVĂȚĂTORUL. Ce-apucă une-orî... că de altmintrelea îl ține în frău mătușa... îi ia din pas Gligore...

(1) Veđi No. 30.

GLUMICI. Eaca de ce spui și eu lui Neagu și lelei Catrina să nu mai năpăstuiască pe Gligore.

INVĚȚĂTORUL. E om de omenie, flăcăul... ca și Lixandru al d-văstră...

NEAGU. Dôr chezășia dumitale d-le InvĚțator...

GLUMICI. Măre, la ce v'a îndemnat d-lui și ați dat greș?

NEAGU. Eaca, de asta, așa-î...

(S'aud strigăte de copii și un glas de om beat, răgușit).

GLUMICI. *(pierit la față, în parte).* El îl, bată-l pârlea!..

CATRINA. Ce-o fi ôre? *(dă fuga să vadă).*

PĂRVU. *(împinge portifa și intră împleticindu-se. Copiii de școlă se ivesc, riđend de el și dându-î cu ho!).*

SCENA V.

Cei de sus. PĂRVU. CĂȚI-VA COPII.

PĂRVU. *(riđend).* Eaca mai intrați și aici... la Vodă...

COPIL. Auți! la Vodă... *(rid și dau iar cu ho!).*

INVĚȚĂTORUL. *(inaintând repede spre portifă).* Ia veniți încôce, copii...

(Copiul intră, sfioși, rușinași luându-și căciulele).

INVĚȚĂTORUL. Ei, ce este moș-Părvule? Iar ai bĚut?

PĂRVU. Eă, Părvu... *(bufneșce de ris).* C'am bĚut, asta ți d-ta... *(se împleticește).* Oiă fi... da veți că nu-î așa... *(aducĚnd mâna la gât și apăsănd beregata).* Uite cine-a bĚut... dac'a bĚut... *(vrea să cadă).*

Eaca na!.. numai gropi pe aici...

INVĚȚĂTORUL. *(il face să șadă pe un căpătăiu de tăiat lemnele).* Ia, șeți colea și te mai hodoneșce...

PĂRVU. Eaca șed... *(nu se potrivește bine și cade de cea-part).* Nu mai are crășmarul scaune întregi...

(InvĚțatorul și Glumici îl aședă).

INVĚȚĂTORUL. *(cătore copii)* Omul nu-și dă sĚma de ce face, fiind că nu-î în mințile tôte... Cum de v'ați luat după el și ați inceput să vĚ bateți joc?... Eaca nu v'îl cum să cade purtarea... Să vĚ fie milă de omul cu așa păcat, și pildă să-l aveți, ca să nu faceți nici odată în vieța văstră ca el... iar nu să-l luați în ris. Păcat este și fapta văstră, copii...

PĂRVU. PĚcat... pĚcat că nu mai am ce bea...

GLUMICI. Tac, Părvule...

PĂRVU. Părvu... eă!.. Dar d-ta cine ești?

INVĚȚĂTORUL. Un om care nu-și bea mințile...

PĂRVU. Da ce-și beă? opincile?... Și eă 'm-am bĚut sucmanul.

INVĚȚĂTORUL. Duceți-vĚ, copii, și țineți minte ce v'am povĚțuit.

UN COPIL. Am greșit, domnule invĚțator, iartă-ne...

UN ALTUL. N'avem să mai facem...

INVĚȚĂTORUL. Bine; duceți-vĚ...

(Copiul es, unul după altul).

PĂRVU. *(de-odată).* Tra-la-la-lala... *(vrea să se ridice).*

INVĚȚĂTORUL. *(oprindu-l).* Ascultă, Părvule...

PĂRVU. Dacă ești Gheorghe Crășmarul, dă-mi o litră și te ascult... Dacă nu ești Gheorghe Crășmarul... nu te ascult...

INVĚTĂTORUL. Ia să-l ducem, Neagule și să-l culcăm unde vâ până s'a trezi... Atunci am să-l judec eũ alt-fel...

PĂRVU. (*pipăind butucul - flueră*). Fiũ!... ce mai butuc... (*vrea să-l ridice*).
Ia ajutați-mă... ómeni bunii...

NEAGU. Eaca... da ce ai cu el?

PĂRVU. (*bufnind deris*). Asta face... două oca de profir... E-hei!..
îmĩ dă el două, Gheorghe... (*să încercă să-l ridice și pică pe brânci*).

INVĚTĂTORUL. Hai că te ducem noi la Gheorghe Crâșmarul...
(*il ridică*).

PĂRVU. Fără butuc?

GLUMICI. Fără. Fac eũ cinste... (*il ia de un braț*).

PĂRVU. Faci? Hai că merg... Da degrabă, că mor de sete..

S C E N A VI.

Aceeași, (*fără copii*). GLIGORE.

GLIGORE. [*vede pe tat'su și rămâne încrerenit*]. Dómnne sfinte... Taica!..
(*plcă capul, rușinat, mâhnit*).

GLUMICI. (*lasă pe Părvu, lângă care trece Neagu și vine la Gligore*). Rēũ ne-a stricat urzēla, blestematul de tat'tu!..

(*Neagu și învĚtătorul duc pe Părvu în casă, urmași de Catrina*).

GLIGORE. (*cu milă cătând pe urma lui Părvu*). Nu-l blestema, moșule...
că-I de jeliț, săracul taica...

GLUMICI. Las'că mi-ĩ ciudă pe el... Tocmai plecasem pe Neagu
pentru tine., și iacă-l, ba în ce hal încă!

GLIGORE. (*cu grijă*). Ce? orĩ nu vrea Neagu?

GLUMICI. Atirná greũ, unde e tat'tu cu nărav... Dar tu ce um-
bli p'aci?

GLIGORE. Venisem la Lixandru pentru «tovărășia noastră.»

GLUMICI. «Tovărășia» vóstră... Cinstit lucru! cum merge est-
timp?

GLIGORE. Bine, moșule. S'aũ strĩns dece miĩ de lei capital și
de la «Sân-Gheorghe» luãm cu arendă de la proprietar, trei-
deci de fãlci ca să începem grădinărit pentru tĩrg, nu șagă...

GLUMICI. Să v'ajute Dumneđeũ.

GLIGORE. Aste trei-zeci de fãlci le da pa fite-ce an boerul, la
strēini... și strēiniĩ făceaũ parale pe pielea nóstră... Acuma, că
ne-am deprins cu grădinăritul pe la casele nóstre, ce ne-am so-
cotit? Adecă să nu facem trebă și noi româniĩ, când e vorba
de trebă? Și dacă i-am spus boerului, dumnélui s'a prins bu-
curos, ba încă ne-a lăudat și ne-a lăsat mai esten. E-hei!.. i'a
să vedĩ, moșule, cum o să facem de bine... Cum o să ne mă-
rim capitalul... și câte altele o să mai punem în pânză...

GLUMICI. Eaca așã tineret, mai vine de acasă!.. Mulțamesc lui
Dumneđeũ, că m'a vrednicit să vedĩ isteșia româniului pusă pe
așã cale bună...

GLIGORE. (*insufleșit*). Moș-Părintele și cu «Domnul» sunt sufletul
nostru... Ei s'aũ legat să caute și să aducă în sat sēmĩnța cea
mai de sēmă, pe urmă să fie cu ochiĩ în patru la noi, iar eũ
și cu Lixandru, ca mai meșteri, să povĚțuim și pe cei lai!..

GLUMICI. Și să nu-ți dea Neagu pe Voichița? Eaca nu se poate. Luntre și punte m'oiu face și... lasă!..

GLIGORE. Să mă încing la traiu cu cine mi-e dragă, și, Dómnne! ce mai muncă cu spor...

SCENA VII.

GLUMICI, GLIGORE, NEAGU, și ÎNVĚȚĂTORUL (*din casă*).

LIXANDRU (*din grădină*).

ÎNVĚȚĂTORUL. Așă, neică Neagule, nu mai atârna... și las c'om mai vorbi...

GLIGORE. (*sfișos, către Neagu*). Lixandru nu-î acasă?

LIXANDRU. Ba eacă-mě's... Bună vremea, Gligoriță... Tocmai îmi eră gândul la tine...

GLIGORE. Veni! să te ia! la «tovărășie»...

LIXANDRU. Apoi, după sóre, chitistem și e! că se făcuse vremea.

ÎNVĚȚĂTORUL. Eaca merg și e!

GLUMICI. Unde se duc crângile, hai și-a merge și tulpina... Eaca a! de învățat și cei bătrâni de la tineri...

NEAGU. Cuminte-ai grăit moș-Glumici!... și codaș n'oiu rămânea.

LIXANDRU. Dacă-î așă, haidem cu toți!...

(*ies pe rind*).

SCENA VIII.

CATRINA, VOIČHIȚA (*gătită ca pentru horă*), apoi PÂRVU.

CATRINA. Haină nu-s, fata mami!... da să cădea să-mi spu!...

VOIČHIȚA. (*rușinată*). Am greșit, maică!...

CATRINA. Ai greșit, da ce să-ți fac? L'ai vĚduț pe Pârvu? Iți vine la îndemână, să a! așă socru? Un trăsniț cu leoca... tótă vremea... Are să vĚ bea și ușa de la bordei!...

VOIČHIȚA. De, maică!... nu-î nebun care ar bea-o, nebun ar fi care i-ar da-o... și e! cu Gligore!...

CATRINA. Tu cu Gligore!.. la mai degrabă lasă'ncolo așă dor să nu pătinesc! cine scie ce mai apoi!.. E! și tat'tu ne lipsim de așă cuscrie!...

VOIČHIȚA. Par'că Gligore ar fi ca tat'su. Par'că mi-ar fi inima la el, dacă l'ași cunósce cu nărav!...

CATRINA. Dómnne feresce de vr'un ceas rĚ și s'apuce și Gligore pe urma lui tat'su... Atunci?.. cum o să scoți carul din noroi!?

VOIČHIȚA. (*măhnită*). Eaca!.. Diceți mai bine că nu-l vreți pe Gligore!...

CATRINA. Par'că n'ar mai fi flăcăi în sat!...

VOIČHIȚA. (*gata să plângă, cu mâinile la ochi*). Pentru mine-î numai el.

CATRINA. Cei bătrâni a! mai multă minte decât tineretul!.. E-he!...

VOIČHIȚA. A fi!.. Numai cei bătrâni nu-și mai aduc aminte de pe când erau și ei tineri!...

CATRINA. Ia hai la horă, și nu-ți mai uda ochi!...

VOICHIȚA. Nu mai merg, măică... Dacă nu-i pentru Gligore, la ce-aș hori cu alții?

CATRINA. *(cu asprime)*. Atunci făte-n casă c'avem de gătit rășboiul pentru mâini.

PĂRVU. *(eșind din casă, căscând și întindându-se)*. Socotian că-s la baba acasă...

CATRINA. *(incet)*. Eaca bețivul... Socru de el!..

VOICHIȚA. *(Supărată)*. Socru... par'c'am să duc casă cu el... *(înainteză spre casă)*.

PĂRVU. Eaca... Voichița lui Neagu...

VOICHIȚA. *(cu necaz)*. Mai bine nu te-ai mai îmbăta... să-mi fiی năpaste mie și lui Gligore... *(intră în casă)*.

PĂRVU. *(cătând pe urma ei, ca timpit)*. Aud?

CATRINA. *(apropiindu-se de el)*. Te-ai amețit și ađi, ha!?

PĂRVU. *(căscând)*. Eū nu mă amețesc... lele Catrino, nu...

CATRINA. Da de bēut... be!?

PĂRVU. Ca în ھی de sfinta Duminecă...

CATRINA. Și pe urmă, în tōte ھیlele...

PĂRVU. Fie-care ھی, cu sfintul ei, lele Catrino...

CATRINA. *(clătănindu-l)*. Nu mai bea, omule, că te faci de rīs...

PĂRVU. Până diseară... nu... *(după o clipă)*. Da ce umblu eū pe la voi? *(cătând să-și amintescă)*. Orī am venit la ce-vă?

CATRINA. Ai venit la colacī calđi...

PĂRVU. *(după o clipă de gāndi)*. Māre... tot am venit... Nu mi-i împrumuta cu vre'o doi gologanī...?

CATRINA. Ba te-a împrumuta cine te-a mai fi împrumutat...

PĂRVU. Apoi... spune care-i acela, să mă duc la el...

CATRINA. Dracul?

PĂRVU. *(se inchinā)*. Ucigā-l tōca?... Nu... nu cer cu împrumut de la el... sa-mī ia sufletul... *(pornesce spre eșire)*.

CATRINA. D'apoi că ھی-l iea și așa... Bețiviī se duc de-a dreptul în Iad...

PĂRVU. *(apropiindu-se speriat)*. Ōre, lele Catrino? Mē duc la Gheorghie Crășmarul, să-l întreb... *(cse)*.

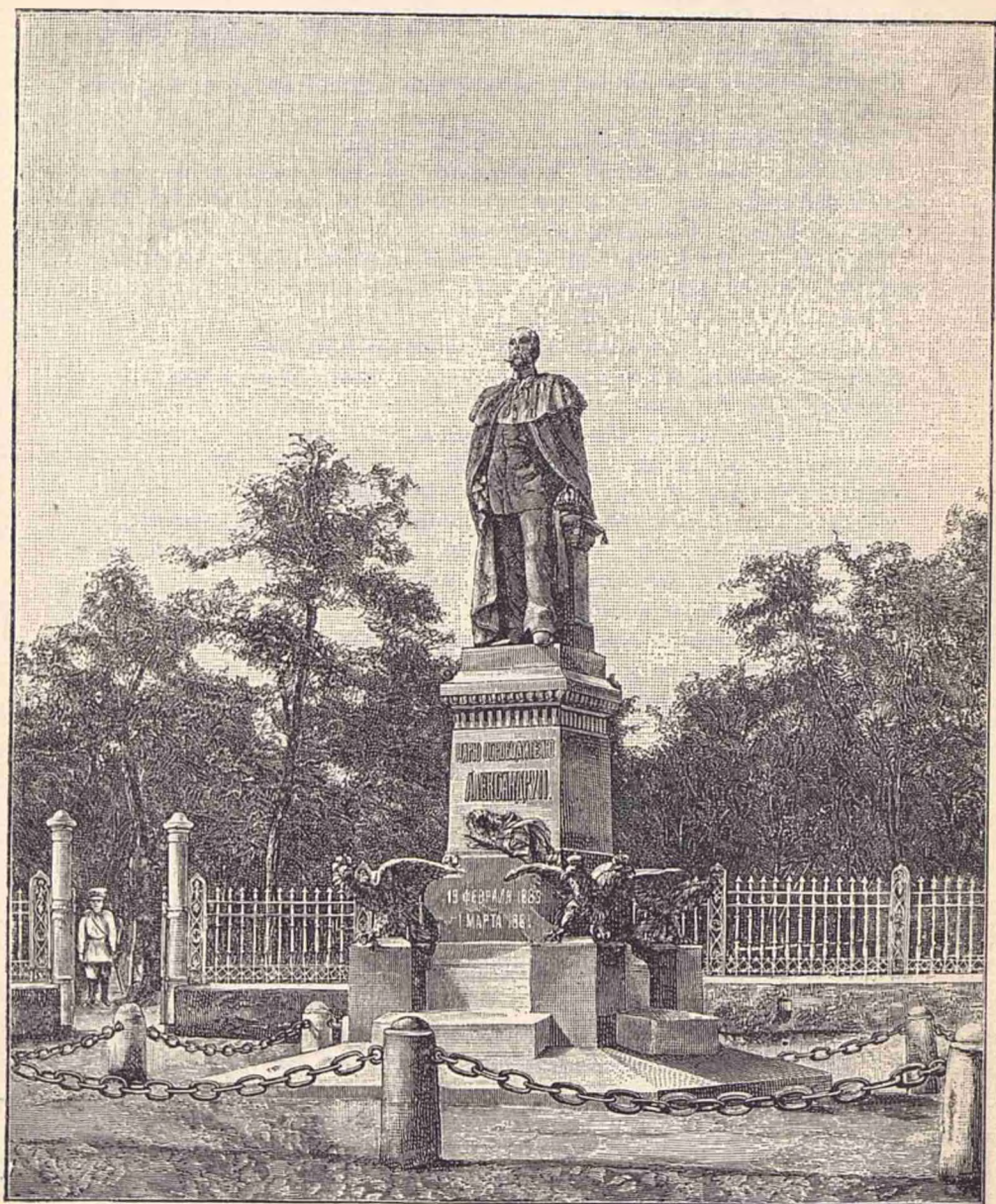
CATRINA. Și să-mī daū fata după fecioru-sēu? *(clatinā din cap)*.

C o r t i n a s e l a s ă .

Finele actului I-iū.

O rețetă de cremă de vanilie. Un litru lapte, 6 gălbenușuri de ouē, 1 bucată de vanilie, 150 grame de zahăr.

Pune litrul de lapte cu zahărul și vanilia într'o tingire și lasă să fiarbă un sfert de oră. Bate bine gălbenușurile până se subție și apoi pune peste ele lapte cald și mestecă mereu cu lingura până ce se termină. Aședă amestecul la un foc lin până se îngroșe, pune-l la răcelă și servesce-l la masă.

Monumentul comemorativ al Imperatorului Alexandru II, la Chişineu.

Cronica agricolă și economică.

Impul în luna Aprilie deși a fost destul de schimbător, semănăturile de primăvară cari nu s'au putut face în luna Martie, în această lună s'au făcut în bune condițiuni, iar cele răsărite, ca și semănăturile de toamnă, livețile artificiale ca și cele naturale, au avut un timp destul de priincios pentru creșterea lor.

Singură rapa, din cauză că în zilele de 15 și 16 Aprilie a căzut zăpadă, într'o cătățime mai mare sau mai mică, în diferite părți ale țării, ceea-ce a făcut ca timpul să devie mai răcoros, și în unele județe ca Dolj, Gorj, Dorohoiu și Fălciu, chiar să înghețe puțin. În aceste județe rapa a suferit puțin, dar în schimb viermii cari erau s'o prăpădescă, s'a ascuns în pământ.

Se scie că zăpada din cauză că pământul eră cald s'a topit iute, în schimb ploie a căzut în destul de mult în cât pământul s'a săturat îndestul de bine. După încetarea ploilor și svintarea pământului, arăturile pentru semănatul porumbului s'au putut face în bune condițiuni, deși unii din agricultori, au semănat această cereală chiar pe la sfârșitul lui Martie. Unii din agricultorii săteni, cum și arendatori, au obiceiul de a semăna porumbul cu sapa în cuiburi, să-l pună cu călcăiul piciorului, sau cu parul, fără ca după ce au isprăvit semănatul să trecă cu grapa ușor peste locul semănat. Din această cauză în ziua următoare, dacă nu chiar în acea zi, ciorile recoltază porumbul semănat în ast-fel de condițiuni, apröpe în mod regulat, așa că pe aceste locuri, agricultorii trebuie să semene de mai multe ori porumbul adesea de câte 3 ori, cu alte cuvinte trebuie să cărpescă locurile goale. Din această cauză este neapărat de lipsă, ca îndată după semănatul porumbului cu sapa, ori cu călcăiul piciorului, locul să se grăpeze ușor. Cu modul acesta se astupă ori-ce urmă de semănat, și ciörele nu mai pot aduce nici un räu.

Pomii roditori, a căror flori erau legate, ca caisul, acia cari erau în legare n'a suferit mai de loc, cel puțin la șesul țării.

După töte știrile ce avem din diferite părți ale țării, la sfârșitul lunei Aprilie, semănăturile de toamnă cași cele de primăvară, s'au găsit în stare destul de bună de vegetațiune. Pomii roditori ca și viile se găsesc în bună stare și promit recolte abundente.

În luna Maiu, să se continue unele semănături cari nu s'a putut face în luna Aprilie, ast-fel să se continue cu semănatul porumbului, deși aceste cereale eră bine dacă se isprăveau cu semănatul până la sfârșitul lui Aprilie. Acei agricultori, cari rămân mai tot-deauna în întârziere sunt sătenii agricultori, cari de multe ori ajung cu semănatul porumbului până pe la 21 Maiu st. v. O întârziere destul de mare la semănat, căci dacă timpul peste vară nu este dostul de umed, porumbul nu pöte să producă recoltă bună, în cât din recolta acestei cereale, în loc ca sătenii agricultori să aibă un câștig, din contră au pierdere. Deci trebuie grăbit cât se pöte de iute cu semănatul porumbului, tot ast-fel trebuie grăbit și cu semănatul fasolei, a lintei, a meiului, a măzărlichei (borceaș), ca și a celor-lalte plante de nutreț, până când pământul conține încă destulă umezělă, căci nu se pöte prevedea

dacă luna Maiu va fi mai umedă sau mai secetösă, și în cazul din urmă recolta acestor plante dacă s'ar amână semănatul lor, ar pute fi pierdută cu totul.

Ori-ce agricultor este dator a profită la semănatul ori-cărei plante de umedăla ce coprinde pămîntul.

Acei dintre agricultori, cari au semănat porumbul pe la începutul lunii lui Aprilie sau chiar până la 14 Aprilie, în curînd vor pute începe prima sapă, așa ca până când rapița va fi de secerat, vor pute isprăvi primul săpat la porumb. Intre alte lucrări ale câmpului să nu se uite plivitul grăului de neghină, pälămidă, osigă, secară și mazărice, fiind-că sēmînța acestor plante, fac ca grănele nōstre cele mai bogate în materie hrănitōre, să-și piardă din adevērata lor valōre comercială.

Acei dintre agricultori, cari au liveți artificiale de lucernă, se vor simți fericiți, că pot face dejă prima cōsă la ast-fel de liveți, avēnd cu modul acesta nutreț în de-ajuns, verde sau uscat pentru vitele lor de muncă. În lipsa altui nutreț, lucerna s'a putut cosi, ca nutreț verde pentru vitele de muncă chiar de pe la 20 Aprilie. În cazul acesta se pōte mai bine înțelege, și se pōte mai bine cunōsce folōsele liveților artificiale de lucernă.

Acei dintre agricultori cari au isprăvit cu semănatul plantelor de primăvară, ca porumbul și cu plantele de nutreț, vor pute începe în acēstă lună, pe nesimțite, a'-și pregăti locurile (a face ogōre) pentru semănatul rapiței și chiar a grăului de tōmnă.

La podgorii unde sunt liveți de pruni, să nu se piardă un minut, culegerea omișilor, pe cari ploile reci și abundente nu le-a putut stīrpī. Nu se vor stīrpī omișile, nu vom avē rōde ori cāt ar fi timpul de bun; iar viile înainte de înflorire, care la vițele mai timpurii începe pe la 21 Maiu st. v., trebuiesc stropite cu piatră vinătă topită (disolvatā) în apă și amestecatā cu var stins.

Acest amestec se face ast-fel: se i-a 1 kgr. piatră vinătă, 1 kgr. și jum. var nestins, se pune în 100 litri de apă și se amestecă bine, cu acēstă apă se stropesc bine foile vițelor cu un anumit stropitor (pulverisator), care costă până la 40 lei. Cānd un podgorean nu-și pōte cumpēră acest pulverisator, se pōte servi de stropitōre sau chiar de mătură, care muiatā în apa descrisă mai sus stropesce foile, deși acēstă lucrare se face cu mai multă greutate.

Ca amestecul varului cu piatra vinătă să se facă mai bine; se iea din cei 100 litri de apă unul sau doi și se pun într'un hărdău și în acēstă apă se topește (disolvă) piatra vinătă, tot așa se face și cu varul. Maiu întâiu se stinge cu puțină apă luată tot din cei o sută de litri; varul odată stins, și piatra vinătă topită bine, se pun împreună în putina în care s'a pus cei o sută litri de apă și se amestecă bine. Ca apa să fie mai tare se pōte pune până la 2 kgr. de piatră vinētă.

În grădina de legume, se rēsădesc rēsaturile de varză, gulii, conopide și altele; iar cele-lalte legume trebuiesc săpate, plivite, și udate, în fie-care sēră dacă se pōte, dacă nu avem apă îndestulă, în cazul acesta să cātăm ca pămîntul să nu prîndă nici odată scōrțā pe d'asupra, fiind-că în cazul acesta, apa care se urcă de jos în sus, nu pōte să ajungă până la suprafața pămîntului ca să se evaporeze, ci rēmāne la rēdăcina legumelor și a altor zarzavaturi. De aceea, cānd n'avem apă îndestulă, tōte zarzavaturile ca și alte legumi ce semănăm în grădină, să le semă-

năm numai în rîndurî, ca să le putem săpă, iar nici de cum să nu se facă semănatul prin aruncare.

Prin săpat se distrug așa numitele vase capilare ale pămîntului pe care se urcă apa de jos la suprafață spre a se evaporă.

În această lună (Maiu) se face roitul albinelor, natural și artificial, acest din urmă este cel mai bun și cel mai practic, fiind-că se face după voia apicultorului, iar nu în mod întâmplător.

Tîrgurile noastre. Apröpe nici o schimbare în prețurî și vînderî mai însemnate nu s'a întâplat în tîrgurile noastre în luna Aprilie, în raport cu luna Martie.

Iată în resumat prețurile mijlociî cu cari s'au vîndut cerealele noastre în tîrgul Brăila, de la 1—30 Aprilie st. v.

	Prețul maxim. la hect. socot. în kgr.	Prețul mijlociî la hect. socot. în kgr.	Prețul minim. la hect. socot. în kgr.
Grău	10,50	8,50	7,50
Porumb	7,95	7,75	7,30
Porumb roșu	8,40	7,95	7,80
Orz	6,27	5,50	—
Secară	7,70	7,35	—
Grăul. . . suta de kgr. s'a vîndut cu		11—14 lei, 40 cent	
Porumb » » » » »		9—10 » 45 »	
» roșu » » » » »		10 » 25 »	
Porumb cincantin » » » » »		9—10 » 70 »	
Secara . . » » » » »		10 » 35 »	
Orđul . . . » » » » »		9—10 » 35 »	
Ovăzul . . » » » » »		13 » 75 »	
Meiü » » » » »		7—9 » — »	
Fasolea » » » » »		11—13 » — »	

Tîrgurile străine. În tîrgurile străine prețurile la töte cerealele au fost cu mult mai urcate decăt în tîrgurile noastre, și chiar o mai mare animație în vînderî, în luna Aprilie. Ast-fel la tîrgul din Paris grănele indigene s'au vîndut cu 21 — 22 lei, cele străine cu 16 — 17 lei; secara cu 14 — 15 lei; orzul cu 15 — 18 lei; ovėsul negru, cu 21 — 22 lei, alb cu 16 — 18 lei; făina de grău cu 28 — 32 lei și cea de secară cu 21 — 22 lei.

În principalele tîrguri din Germania, grăul s'a vîndut cu 21—22 lei, secara cu 18 lei, orzul și ovėsul cu 20 lei. În tîrgurile din Belgia, grăul și orzul s'a vîndut cu 15 — 16 lei; secara cu 13 lei; ovėsul cu 18 — 19 lei. La tîrgul din Viena și Pesta, ca și în unele tîrguri din Olanda și Elveția, grăul s'a vîndut cu 18 — 19 lei; iar la Londra cu 16 — 17 lei. La tîrgul din New-York (America), grăul s'a vîndut cu 15 — 16 lei și la Chicago cu 13 — 14 lei.

În töte tîrgurile din străinătate prețurile sunt socotite pe suta de kgr., iar nici de cum pe hectolitru.

V. S. Moga.

Văruiitul trunchiului pomilor împiedică crescerea mușchiului și îndeapărtază insectele stricăciose.

Coroșpondența medicală.

Domnului Sub-revisor școlar, **Pr. N. Gr. Aramă.**

Târgoviște.

Vă face multă cinste faptul că vă ocupați și d-voastră cu creșcerea vitelor, căutând a îndruma pe calea cea bună propășirea și îmbunătățirea lor. Căci de sigur, dacă este recunoscut că în ori-ce țară, și la noi prin urmare, atât medicul veterinar cât și agricultorul diplomat au o mare înrîurire în amelionarea animalelor, apoi nu este mai puțin adevărat că veterinarul ca și agronomul, rămân isolați, munca lor nu are resunet, este zădărnicită, atât timp cât nu se găsesc oameni ca d-voastră, care trăind sau venind mai des în contact cu micul agricultor, cu săténul, fiii acestora, să le dea pilde prin fapte, arătându-le și pregătindu-le drumul care duce la bine, la progres.

Mult ar căștiga țaranul nostru, și decî statul întreg, prin creșcerea și îmbunătățirea animalelor. Nu mai departe să luăm exemplu din Ungaria, vecină-nouă. Ori-cine care a avut prilejul de a trece, de a călători prin acest stat, s'a putut încredința cu câtă râvnă și cu câtă pricepere își îngrijesce țaranul Maghiar animalul său, producând cai, boi, vaci, rămători, etc., de totă frumusețea. Noi Români, nu facem astăzi în această privință, aproape nimic, deși este știut că pămîntul României este mai prielnic, mai potrivit creșcerii și ameliorării animalelor. Că acesta este adevărat, reese din istoricul animalelor noastre, care ne arată că în trecut erau destul de renumite prin calitățile lor. Ungurii în acele vremuri erau cu mult în urma noastră, ei își procurau caii necesari armii lor, din țărișora noastră, cai despre care se dusesse faima la Stambul ca și în țara Nemțescă, în Italia, etc. Aveam animale trumose pe acele vremuri, aveam vite alese, nu ca în timpul de față când caii se creșc și se îngrijesc în așa chip, în cât se presintă mici, piperniciți, un fel de mârțoge, bune pentru saca, cărora nu le au mai rămas, decât strămoșescul ochiu vioiu, decât capul mic cu înfățișarea lui inteligentă, pe care când îl privesci pare că îți impută: «cum am fost odată, și în ce stare de plâns ne-ați adus».

Dar dacă s'ar fi întâmplat acesta numai cu caii, tot

pöte că nu am fi tocmai de plâns. Nu. Același lucru apröpe s'a petrecut sau se va întâmpla, dacă nu vom lua mäsuri la timp, și cu vitele rumegetöre. Căci deja actualmente, vacile și boii din țările vecine sunt cu mult superiori acelora ale nöstre. Vedi o vacă mai frumösă, întâlnești in cale, la un târg, o pereche de boi bine întreținuți, mai ridicăți și puternici, țaranul nostru uitându-se la ei, îți spune cu jind, că trebuie să fie de dincolo, **ca sunt boi unguresci.**

Pe noi învățetorii, institutorii, preoții, agronomii și medicii veterinari, trebuie să ne preocupe, mai mult ca pe orî-cine starea de degenerare a animalelor. Nouë ne vine dar sarcina de a face ca animalele să se îmbunătățescă, ca lucrurile să se întörcă la o bună stare. Este in adevër grea sarcina nöstră, dar puțința reușitei este de nediscutat când cunöscem faptul ca țara nöstră, după cum am mai dis, este destul de proprice producerii animalelor.

In special rolul d-vöstră, onor corp-didactic primar, in ameliorarea animalelor, este de netăgăduit de mare. Totdeauna in atingere cu poporul și mai ales cu fiii lui, le puteți cu öre-care bună-voință, inspira dragostea pentru animale, aratându-le folosul cel mare ce il pot căpăta prin îngrijirea și buna lor creștere. Cu privire la folosul ce se pöte dohândi prin creșterea animalelor, imi reamintesc spusele unui coleg, care imi povestea acum câte-vă zile, că trecënd cu afaceri prin Ungaria, s'a încredințat personal de căștigul însemnat pe care-l are acöstă țară din comerțul cu animale. Sumele încasate de ea numai pentru caii vënduți, trec de milioane de franci pe an. Și când te gândesci că mai toți acești bani intră in mâna țaranului maghiar sau supus maghiar, in punga micului agricultor, pricepem și mai bine avantajele neprețuite ale creșterii animalelor.

Da, in mâna micului agricultor Ungur, intră banii nöstri cu grămada, pentru caii ce ne vind și de care avem necesitate pentru armată sau alte trebuințe; in chimirul lui se varsă bani de ai Angliei și a altor state, cari își aprovizionöză aceste animale, de la el. Da, sätenii unguři sunt aceia, căroro le revin bani cu milioanele din comerțul cu animalele, fie-care din ei, in deletnicindu-se cu creșterea lor. E destul să ajungî in tr'o comună de dincolo, să se svonöscă că voesci a cumpăra cai, și in dată din töte părțile

comunei apar locuitorii, aducându-ți mai toți, acolo unde ești găzduit chiar, caii lor spre vinzare. Vezi copii, fete și femei că-ți presintă cai falnici, blânzi, fără nărav, rezultat al îngrijirii și mângâerii lor dilnice.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

Un Dar.

Onorate Domnule Administrator.

Revista «Albina» care de câți-vă ani duce cu profusiune nectar-polenul intelectual în toate unghiurile țării, a adus și vestea despre înființarea societății «Steaua», merită a regenera poporul Român. E Steaua de mult așteptată, pe care se ved două puncte forte luminoase: Moralul și Patriotismul, indispensabile Patriei noastre.

De aici din creșta Carpaților «Balta» Mehedinți, salut această sănătoasă pornire românească. Faptă patriotică vor săvirși toți acei-ce o vor sprijini.

Succesul, va probă, că învățătorul ca și prețul Român sunt conștienți, sunt la înălțimea menirei lor și sunt gata la ori-ce sacrificii pentru sătén; mai mult, că se silesc din resputeri a răspunde cu demnitate frumoșei încrederii ce-și pun în ei toți acei-ce doresc din inimă întărirea temeliei neamului nostru.

În ce mă privesce, trimet acum ca *dar* suma de cincideci lei destinată ast-fel:

Se vor trimete câte cincii publicațiunii din fie-care serie ce va apare, — ca abonamente, — până la complectarea sumei, elevilor cl. IV și V distinși la învățatură a zece școle din comunele următoare:

1.	Școla comunei	Rușetu,	judetul	Brăila
2.	»	»	»	Argeș
3.	»	»	»	Buzău
4.	»	»	»	Constanța
5.	»	»	»	Covurluiu
6.	»	»	»	Doljiu
7.	»	»	»	Dorohoiu
8.	»	»	»	Gorjiu
9.	»	»	»	Putna
10.	»	»	»	Mehedinți

Vă rog, primiți asigurarea considerațiunii ce vă păstrez.

Pr. I. Popescu,

Învățător definitiv, Balta, Mehedinți.

Vasele de tinichia (pleu, blech) se fac ca argintul, dacă le spălăm cu leșie de cenușe și câte-vă cepe și le frecăm cu nisip. La urmă le clătim cu apă curată.

DE LA SATE

În ziua de 23 Februarie a. e., s'a dat de societatea culturală-economică «V. Alexandri» de pe Domeniul coronei Sadova, un bal însoțit de teatru, declamațiuni și jocuri naționale reprezentate de elevii școlii din comuna Sadova și parte de cei din comuna Damian.

Elevii și-au îndeplinit foarte bine datoriile ce li se impuseseră, iar numeroșii săteni părinți și rude de-ale lor îi ascultau cu o vedită mândrie și plăcere.

S'a reprezentat următoarele bucăți de teatru: «Isprava», «De necaz», «Viitorul României», «Meseriașii», și s'a declamat poezia «Unei Regine».

După aceea s'a jucat Banul Mărăcine și Mureșanca.

Cu o parte din sumele încasate s'a hotărât de către comitetul societății, de a se cumpăra cărți și haine la elevii silitori și săraci, iar restul se va depune pentru mărirea fondului societății.

Comitetul nu poate pierde din vedere a aduce vii și respectoase mulțumiri d-lui Ion Kalinderu, care și de astă dată a dat prețiosul său ajutor societății, făcând ca serbarea să fie mai reușită, donându-ne o frumoasă cortină, culise și toate cele trebuincioase pentru teatru sătesc.

Darul domnului administrator al Domeniului Coronei a fost obiectul unei nesfârșite admirațiuni în publicul sătesc.

Tragerea loteriei corpului didactic din Bacău.

La 25 Aprilie, ora 3 p. m., s'a tras loteria corpului didactic din Bacău, în localul palatului administrativ în prezența autorităților judiciare, administrative și școlare, asistate de consiliul de administrație al societății. Au câștigat următoarele numere:

67941	a câștigat	5000 lei
11302	»	2000 »
56991	»	1000 »
36948	»	1000 »

a câștigat câte 500 lei numerile: 40006, 00464, 62584, 74050, 32467, 02925;

aș câștigat câte 100 lei numerele: 44794, 35701, 28913, 71862, 53516, 12956, 19921, 16482, 58022, 67684, 55925, 56175, 34733, 20933, 39163, 25149, 35562, 36736, 03340, 41117;

aș câștigat câte 50 lei numerele: 36334, 25188, 05542, 48263, 48219, 00380, 47395, 00434, 43221, 68784, 08774, 22947, 31708, 69578, 33718, 66218, 28936, 49273, 71328, 17828, 57036, 68785, 03726, 25103, 20122, 59070, 72563, 35857, 34495, 43804, 56187, 62539, 13103, 37977, 16113, 03768, 44223, 62896, 56439, 14656, 21105, 23198, 50598, 73121, 40551, 45664, 32839, 29297, 57233, 08627, 51902, 46464, 54276, 26922, 07784, 13493, 68743, 21963, 55362, 67767, 05284, 44320, 11550, 47932, 23388, 45722, 73551, 48410, 00154, 02022, 69927, 68267, 13132, 52678, 53848, 62351, 57581, 15512, 71889, 15896, 13807, 73782, 62337, 62189, 27170, 67177, 47926, 37900, 13596, 60539, 48406, 47064, 24696, 63135, 52324, 08923, 73751, 56114, 34763, 57442, 08517, 20167, 45348, 54459, 26222, 08122, 21357, 16955, 04304, 06225, 58443, 25172, 36141, 27879, 11251, 14553, 12813, 73269, 16284, 32404.

Informațiuni.

Sâmbătă, 27 Aprilie, la orele 10^{1/2}, M. S. Regele a inspectat ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor.

La sosire, Majestatea Sa a fost întâmpinat de d-l ministru B. Missir, având lângă sine pe d-l Băicoianu, secretar general, și directorii diferitelor servicii.

Timp de 3 ore, Regele a vizitat cu deamănuntul întreg ministerul, începând cu direcțiunile, unde d-l ministru, după prezentarea personalului superior, ajutat de directorii respectivi, a dat Majestății Sale toate deslușirile trebuincioase, prezentând situații și diagrame asupra lucrărilor acestui departament.

Inspecția s'a terminat cu vizitarea laboratorului de chimie, bibliotecii și a muzeului. În laborator Majestatea Sa a pus mult interes la studiile ce se fac cu analiza petrolului și a derivatelor sale și cu deosebire asupra derivatelor colorante servind la vopsirea pânzelor și a mătasărilor. În muzeu Regele a vizitat cu deamănuntul probele de produse agricole, miniere și ale fabricelor din țară.

La orele 1^{1/4}, după ce 'Și-a exprimat Inalta Sa mulțumire și 'Și-a luat rămas bun de la d-l ministru și personalul superior, S'a întors la Palat.

* * *

D-l Const. C. Popovici-Tașcă, membru în comitetul nostru de redacție și administratorul revistei, a fost însărcinat cu începerea de la 1 Maiu curent, de către Ministerul Instrucțiunii publice, cu inspectarea caselor de economii de pe lângă școlile urbane din țară.

Bibliografie.

— În editura cunoscutei reviste săptămânale „*Bunul Econom*” (revistă pentru agricultură, industrie și comerț), din Orăștie, (Transilvania) apar o serie de broșuri de interes agricol, cari merită o deosebită atențiune din partea cărturarilor noștri, cari se interesază de propășirea țaranului nostru. Fie-care broșură conține unul sau mai multe capitole din ramurile agriculturii, creșterea vitelor, grădinarit, etc. și toate la o altă vor formă o bibliotecă agricolă complectă pentru țaranul nostru. Stilul în care sunt scrise este scurt și precis. Limba deși la înțelesul celor mai puțin știutori de carte este lipsită de provincialisme și barbarisme. Până acum au apărut:

Broșura 1: *Despre nutrețurile ierbóse, cositurile, prepararea finului și pășunile.*

Broșura 2: *Porcii, oile și caprele.*

Broșura 3: *Sămînța plantelor agricole și semănatul lor.*

Prețul broșurei No. 1, 2 și 3 câte 30 fileri (pentru România 50 bani).

Se pot comanda la administrațiunea revistei «*Bunul Econom*» în Orăștie (Szászváros), la librăria W. Krafft, Sibiu, precum și la toate librăriile din Patrie.

Revendcătorilor se dá un rabat potrivit.

Mulțumire.

Parohul bisericeii din com. Gherghița, Dimitrie Sachelarie, aduce viile sale mulțumiri d-lui I. Kalinderu, care, pe lângă cá a înzestrat societatea «C. A. Rosetti» cu o bogată bibliotecă, pe lângă diferite broșuri, ce le trimite ori le aduce chiar d-sa de le distribue sătenilor, pe lângă acestea a trimis de s'au distribuit astăzi, 11 Februarie a. c. următoarele broșuri la săteni: «*Povești pentru hrana sătenilor*». «*Cultura inului și a cânepei*». «*Confecționarea pălăriiilor de pae*»

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisatia este de cel putin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel putin un leu pe an. Fiecare membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotisatia pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresci.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kainderu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; — Secretar, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar — Membrii, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Univers.; I. Dimitrescu Procop., senator și Primar al Capitalei; M. Vădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar.*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Reveica Bucur Șerban (Coium Punari), 1 leu; I. C. Virgiliu, invetator (Ceretu-Dolj), 1 leu; Donația domnei Eufra. Stoicescu din venitul de 10% al produselor serbarilor date la școla secundară de fete „Despina Dôrna“ din Ploesci, 30 lei; Michăileanu Sterie (Bucuresci, str. Romană, 239), 2 lei; Beiu Ion, institutor pensionar (Bucuresci), 5 lei; Mărculescu Marin, preot (Tășpunar), 1 leu; Făcăianu Vasile, invet. (Tășpunar), 1 leu; Ghinea Vasile, saten (Tășpunar), 1 leu; Grigore (cam nedescifrat), (Focșani), 2 lei; Jaro M. V. (cam nedescifrat), (Focșani), 2 lei; Boha (cam nedescifrat), (Adjud), 1 leu; Tomița M., doctor (Focșani), 2 lei; Săgescu I. N., (Adjud), 2 lei; G. St. (nedescifrat), (Focșani), 1 leu; Sobiescki Georgescu Ion (Focșani), 2 lei; D. M. S. (nedescifrat), (Focșani), 2 lei; Militianu D. (Focșani), 2 lei; Stănescu George (Focșani), 2 lei; Stănescu Zamfir (Focșani), 2 lei; Ionescu I. Mih. (Focșani), 1 leu; Ionescu I. D., (Panciu), 2 lei; Hurmuzache Costache (Panciu), 2 lei; Davidescu Ion (Panciu), 2 lei; Ilie G. P. (Focșani), 2 lei; Thoran, major (Focșani), 2 lei; Pastia C. Ion (Focșani), 2 lei; Constantinescu T. (Focșani), 2 lei; Toroceanu R., căpitan (Bucuresci) 10 lei; Mateescu C. (Câmpu-Lung), 2 lei; Iliescu Ilie (Câmpu-Lung), 2 lei; Roșanu P. Ion (Câmpu-Lung), 2 lei; Marinescu Em. C. (Câmpu-Lung), 2 lei; Andreescu Grigore (C-Lung), 2 lei; Neațu Petre (Câmpu-Lung), 2 lei; Lalo D. G. (Câmpu-Lung), 2 lei; Bălășescu V., (Câmpu-Lung), 2 lei; Rizescu A. (Câmpu-Lung), 2 lei; Tamara G. G. (Câmpu-Lung), 2 lei; Degeanu G. (Câmpu-Lung), 2 lei; Georgescu I. G. (Câmpu-Lung), 2 lei; Șerbănescu Christache (C-Lung), 2 lei; Negulici N., căpitan (Câmpu-Lung), 2 lei; Iorgulescu N. Ion (Mihăesci-Muscel) 2 lei; Calega Octav (Petroșița-Muscel), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II (1902) al societății, e de 650; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 1411 lei și 70 bani.

(Va urma în No. viitor)

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvîntul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvînt este numai de 4 bani.

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brați, Pini austriaci Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sfetea, str. Lipsani No. 96, Gospodăria rurală, ediția 2-a, lucrată după programa școlilor normale și seminare, cu mai multe figuri în text, de V. S. Moga.

De vîndare la editor. Prețul 3 lei.

A apărut «Medaliile și decorațiile române», de d-l Colonel P. V. Năsturel Prețul 1 leu. De vîndare la autor, 112 Calea Văcărești saū la Tipografia Carol Göbl, str. Dămnei 16, București.

Eforia Spitalelor Civile din București.

PUBLICAȚIUNE

În ziua de 20 Maiu 1902, orele 3 p. m., se va ține licitație publică, cu oferte închise, la Eforie, Bulevardul Elisabeta, pentru închirierea pe timp de 5 ani cu începerca de la 20 Iunie 1902, a Vilei Ghika din Sinaia, Prahova. Garanția provizorie pentru admitere la licitațiune este de lei 1.200.

Condițiunile speciale, precum și orî-ce alte informațiuni se pot luă la Serviciul Bunurilor Eforiei în zilele și orele de lucru.

Licitațiunea se va ține conform art. 68—79 din legea comptabilității publice.

No. 11.970, 29 Apr. 1902.

Singurul care vinde ieftin!

Galoși veritabili Rusesci

Pentru bărbați Lei 4,95, 5,95. Pentru dame Lei 2,95, 3,95.

GHETE de chevreaux pentru dame Lei 10,95, 11,95, 12,95.

GHETE de vax fin pentru bărbați, cu elastic și șireturi, Lei 11,95, 12,95, 13,95, 14,95.

CĂMAȘI bărbătesci de zi și de noapte, începînd de la Lei 2,95 în sus.

De asemenea și pentru dame, începînd cu același preț.

Flanele și Ciorapi

pentru dame și bărbați cu prețuri fabulos de ieftine.

Bluze de Catifea și de Postav

Lei 8, 9, 10, 12, 14.

Mănuși glace fine Lei 2,50 perechia.

In cas rupându-se la încercare se dă altă pereche.

Magazinul „La tôte Sezónele“

Calea Victoriei, București

(Alături cu poliția).

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor ave un scădămint de 5% din prețurile inseninate, presentând cuponul.